

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 128.037 van 10 februari 2004
in de zaak A. 95.472/X-9773.**

In zake : Georgius TACK,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VAN DORPE,
kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
Loofstraat 39

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat Y. FRANCOIS,
kantoor houdende te 8790 WAREGEM,
Eertbruggestraat 10

tussenkommende partij :

Brand PERNEEL,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. LUST,
kantoor houdende te 8200 SINT-ANDRIES-BRUGGE,
Burggraaf de Nieulantlaan 14.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Georgius TACK op 12 september 2000 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 20 juli 2000 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media houdende inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar en houdende vernietiging van het besluit van 14 januari 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij zijn beroep tegen de weigering van de regularisatievergunning voor een verbouwing aan een loods gelegen te Lichtervelde, Kasteelstraat 76 A, op een perceel kadastraal bekend Sectie A, nrs. 365 c en 328 f, wordt ingewilligd;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 14 december 2000 ingediend door Brand PERNEEL;

Gelet op de beschikking van 14 februari 2001 die de tussenkomst van Brand PERNEEL toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur T. DE WAELE;

Gelet op de beschikking van 17 december 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 12 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 januari 2004;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. VAN DORPE, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat Y. FRANÇOIS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat J. GOETHALS die, loco Advocaat A. LUST verschijnt voor de tussenkomenende partij

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekende partij op 24 augustus 1998 een aanvraag indient tot regularisatie voor een verbouwing aan een loods gelegen te Lichtervelde, Kasteelstraat 76 A, op een perceel kadastraal bekend Sectie A, nrs. 365 c en 328 f; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lichtervelde op 2 november 1998 de regularisatievergunning weigert; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen op 14 januari 1999 de regularisatievergunning verleent; dat de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media op 19 juli 2000 het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen het besluit van 14 januari 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen inwilligt; dat dit het thans bestreden besluit is; dat niet wordt betwist dat het in artikel 158, § 2, tweede lid, van het decreet van

18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna : D.R.O.) - zoals het van toepassing was op het ogenblik van het nemen van de thans bestreden beslissing - bedoelde certificaat niet werd opgesteld;

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord als exceptie onder meer aanvoert dat de "verzoekende partij (...) geen voordeel (kan) halen uit een eventueel vernietigingsarrest, daar de overheid genoodzaakt zou zijn om identiek dezelfde beslissing te nemen (en) (...) het verzoekschrift onontvankelijk (is)";

Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie inzake haar belang uiteenzet wat volgt :

"De na 1 mei 2000 geldende regeling kan niet worden toegepast op de lopende administratieve procedure omdat zij onverenigbaar is met de rechtsgeldig verlopen procedure voor die datum.

1. Aangezien in deze ambtshalve opgeworpen exceptie NIET wordt aangevoerd dat het bouwwerk dat het voorwerp uitmaakt van de bestreden beslissing, strijdig is met de bestemming van het gewestplan, zodat bij nietigverklaring van het bestreden besluit toch geen vergunning zou kunnen worden afgeleverd in toepassing van het op datum van het annulatieverzoek geldend artikel 158 van het Decreet en de verzoeker om die reden niet zou getuigen van het vereiste belang op het ogenblik van het indienen van het annulatieverzoek; dat een onderzoek van dergelijke (niet opgeworpen) exceptie zou samenhangen met het onderzoek van de middelen; dat de gegrondheid van een van de middelen voor gevolg heeft dat bij nietigverklaring wel een vergunning kan worden afgeleverd op grond van de regeling geldend op het ogenblik van het annulatieverzoek;

2. Aangezien de aangevoerde exceptie ervan uitgaat dat het bouwwerk waarvoor vergunning wordt gevraagd niet strijdig is met de bestemming van het gewestplan, zodat vanaf 1 mei 2000 in uitvoering van de artikelen 158 §1 en 159 (a) de regularisatievergunning moet worden aangevraagd binnen een termijn van zes maanden na het voorstel van vergelijk en (b) de regularisatievergunning slechts kan worden verleend na de opstelling van het certificaat waarin de betaling van de transactiesom en de aanvraag van de regularisatievergunning bevestigd worden, wat in casu niet is gebeurd;

3. Aangezien deze nieuwe decretale regeling tot koppeling van transactie en regularisatie, ingevoerd onder Afdeling 6 -Transactie en regularisatie, een volledig nieuwe procedure in tien formele stappen introduceert die zich vertaalt in 22 administratieve stappen (verklaring Minister; Verslag Vlaams Parlement, 6 februari 2002, stuk 968, 2001-2002, pp 11-12) :

1. aanvraag van vergelijk
2. opstellen van PV van overtreding waardoor automatisch ook een dossier wordt geopend bij het parket
3. ontvangsbewijs voor dossier van vergelijk
4. doorsturen van het dossier naar de stedenbouwkundige ambtenaar
5. uitgewerkt voorstel van vergelijk wordt aan de gemeente overgemaakt
6. het college van burgemeester en schepenen moet toestemming geven voor het voorstel van vergelijk aan betrokkene
7. betaling van de transactiesom
8. bevestiging door de rekenplichtige

(Eigen inlassing: Aanvraag van de regularisatievergunning binnen zes maanden na het voorstel van vergelijk)

9. opmaken en opsturen van certificaat

10. regularisatieaanvraag is vergunningvatbaar.

4. Aangezien deze nieuwe regeling bij Decreet van 8 maart 2002 opnieuw werd opgeheven, gezien zij tot onverantwoorde vertraging en tot onoplosbare problemen leidde: "Niet alleen neemt de behandeling van het dossier door de stedenbouwkundig inspecteur enige tijd in beslag, bovendien zijn de termijnen die voorzien zijn in de vergelijkprocedure niet afgestemd op die van de vergunningsprocedure. De stedenbouwkundig inspecteur kan bijvoorbeeld maar besluiten tot een vergelijk met toestemming van de vergunningverlenende overheid en die overheid beschikt over zestig dagen om haar toestemming te geven. Daarna beschikt de overtreder over zes maanden om de gevraagde transactiesom te betalen. De huidige decretale regeling heeft dus tot gevolg dat de decretaal voorziene behandelingstermijn voor de vergunningsaanvragen niet kunnen worden gehaald, terwijl nergens werd voorzien dat de termijnen voor de behandeling van de vergunningsaanvraag hetzij slechts begonnen te lopen na het bekomen van een definitief vergelijk, hetzij waren geschorst zolang de vergelijkprocedure liep.' (...) 'In het huidig systeem zou een dergelijk overtreder op grond van zijn gedragingen geen vergelijk krijgen, maar dat zou ook tot gevolg hebben dat geen vergunning kan worden uitgereikt en dit terwijl er geen dwingende motieven zijn om die vergunning te weigeren' (Vlaams parlement, stuk 869, 2001-2002, pp.6-7); dat deze regeling daarenboven onwettig is, daar zij voor gevolg heeft dat de stedenbouwkundige vergunning volledig afhankelijk wordt gemaakt van een voorstel van vergelijk door de gemachtigde ambtenaar en waartegen geen rechtsmiddel kan worden aangewend;

5. Aangezien de onmiddellijke werking van de nieuwe wet (zowel in gerechtelijke als administratieve procedures) de geldigheid niet aantast van de onder de vroegere regeling verrichte procedurehandelingen en niet de nietigheid of het verval opheft van de proceshandelingen die volgens de vroegere wet nietig of tardief waren (vaste rechtspraak geciteerd door P. Popelier, Toepassing van de wet in de tijd, A.P.R., 1999, nr. 112); dat de nieuwe wettelijke regeling enkel kan worden toegepast op de lopende administratieve (procedure) in zoverre zij verenigbaar is met de rechtsgeldig gestelde proceshandelingen;

Aangezien de verzoeker de aanvraag tot het bekomen van een bouwvergunning (vóór het decreet van 18 mei 1999 kon er wettelijk geen sprake zijn van een regularisatievergunning) heeft ingediend op 24 augustus 1998 (datum ontvangstbewijs) bij de gemeente Lichtervelde, conform de op dat ogenblik geldende wettelijke regeling; dat het college van burgemeester en schepenen op 2 november 1998 de vergunning weigerde; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen in graad van beroep op 14 januari 1999 de vergunning verleende, waartegen op 18 februari 1999 hoger beroep werd aangetekend door de gemachtigde ambtenaar, steeds conform de decretale regeling geldend vóór 1 mei 2000; dat derhalve de hele administratieve procedure tot aan de bestreden beslissing is verlopen zonder dat enige koppeling met de transactieprocedure en de geldigheid van die hele vergunningsprocedure niet wordt aangetast door het nieuwe decreet;

Aangezien dat de hele nieuwe administratieve procedure tot het bekomen van een regularisatievergunning met 'innige verweving van het vergelijk en de regularisatievergunning' (D. Van Heuven en S. Ronse, De navelstreng tussen de regularisatievergunning en het vergelijk doorgeknipt, T.Gem, 2002, p.303), één geheel vormt met verschillende opeenvolgende stappen; dat het niet mogelijk is lopende de administratieve procedure over te schakelen op de nieuwe procedure omdat die nieuwe procedure onverenigbaar is met de vroegere rechtsgeldige procedurehandelingen: de vergunningsaanvraag werd gedaan zonder voorafgaand voorstel van transactie en de procedure verliep rechtsgeldig verder zonder dat de transactiesom werd bepaald en betaald en zonder dat daarvan een

certificaat werd afgeleverd; dat zulks zeker geldt in onderhavige zaak, gezien de nieuwe decretale bepaling slechts in werking is getreden bijna 15 maanden nadat het hoger beroep was ingesteld door de gemachtigde ambtenaar;

Aangezien bepaling dat de regularisatievergunning moet worden aangevraagd binnen een termijn van zes maanden na het voorstel van vergelijk, in werking is getreden op 1 mei 2000 en derhalve niet met terugwerkende kracht kan worden toegepast op de vergunningsaanvraag ingediend op 24 augustus 1998; dat deze bepalingen niet golden op het ogenblik dat de verzoeker de aanvraag heeft ingediend; dat de regelmatigheid van de vergunningsaanvraag ingediend op 24 augustus 1998, niet wordt aangetast door de bepaling die slechts in werking is getreden op 1 mei 2000; dat de lopende administratieve procedure tot het bekomen van de vergunning niet vervallen is door de inwerkingtreding van voormelde decreetsbepalingen op 1 mei 2000; dat de vergunning afgeleverd door de bestendige deputatie van de provincieraad op 14 januari 1999 werd verleend onder vigeur van de decretale regeling die gold vóór 1 mei 2000; dat ook het hoger beroep aangetekend door de gemachtigde ambtenaar reeds bijna 15 maanden aanhangig was bij de minister op het ogenblik (dat) de nieuwe regeling werd ingevoerd;

Aangezien hieruit volgt dat de verzoeker op het ogenblik van de instelling van het annulatieberoep bij de Raad van State wel degelijk getuigde van het vereiste belang omdat door de nietigverklaring van het bestreden besluit de vergunning afgeleverd door de Bestendige Deputatie herleeft en de administratieve procedure moet worden hervat en verdergezet in de stand waarin zij zich bevond onmiddellijk vóór het vernietigd ministerieel besluit en wel volgens dezelfde procedureregels die golden vóór 1 mei 2000 toen er geen koppeling was tussen het vergelijk en de regularisatievergunning en de regularisatievergunning geen wettelijke begrip was en de procedure verliep zoals voor elke andere bouwvergunning en niet volgens de nieuwe (en inmiddels weer opgeheven) regels die onverenigbaar zijn met de volgens de oude regels rechtsgeldig verlopen hangende procedure;

6. Aangezien het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel zouden geschonden zijn indien de procedure na nietigverklaring zou dienen verder te lopen volgens die nieuwe (en inmiddels opgeheven) regeling (...);

Overwegende dat de verwerende partij repliceert dat "het decreet van 18 mei 1999 (...) geen specifieke bepaling (bevat) voor de inwerkingtreding van art. 158 § 1, zodat het krachtens art. 204 op 1 mei 2000 in werking is getreden(, dat de) verzoekende partij (...) (zich) derhalve op 01.05.2000 (...) naar de nieuwe procedure gericht (diende) te hebben, wat zij niet gedaan heeft (en dat) door het bestaan van een wettelijk beletsel om een regularisatievergunning af te leveren(, ...) (de) verzoekende partij geen voordeel (kan) halen uit de nietigverklaring";

Overwegende dat de bestreden beslissing de weigering van een regularisatievergunning betreft; dat krachtens artikel 159, eerste lid, D.R.O. zoals het van toepassing was op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring, een regularisatievergunning slechts kon worden verleend na het opstellen van het certificaat bedoeld in het op dat ogenblik geldende artikel 158, § 2, D.R.O.; dat niet blijkt dat op dat ogenblik aan de door voornoemd artikel 159, eerste lid, D.R.O. opgelegde voorwaarde was voldaan; dat de argumentatie van de verzoekende

partij in haar laatste memorie niets afdoet aan de vaststelling dat de verzoekende partij op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring niet over het vereiste certificaat beschikte; dat aldus de bevoegde vergunningverlenende overheid dan ook de gevraagde regularisatievergunning moest weigeren omdat de alsdan geldende dwingende bepaling van artikel 159, eerste lid, tweede zin, D.R.O. zich ertegen verzette dat de regularisatievergunning werd verleend zo het vereiste certificaat niet voorlag; dat verzoeker derhalve op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring geen belang had bij de vernietiging van de bestreden beslissing; dat, aangezien een verzoeker reeds moet doen blijken van het rechtens vereiste belang op het ogenblik van het instellen van de vordering, de omstandigheid dat de aangehaalde regelgeving op het ogenblik van het sluiten der debatten was vervangen, derwijze dat het voorleggen van een certificaat niet langer is vereist voor het verkrijgen van een regularisatievergunning, niet tot gevolg heeft dat de verzoekende partij hierdoor het vereiste belang bij het beroep verwerft; dat het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 123,95 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
tien februari 2004, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.